

Tafereeltje

De man schatte ik op een jaar of veertig. De vrouw iets ouder. De barman liep op hen af met de drankjes, zo te zien een wit biertje en een gewone.

De vrouw legde haar hand op de zijne. Ze was duidelijk verliefd.

De man was wat onrustig.

Verder was het stil in *café de Bron*. Ik bladerde wat door de krant. De barman draaide een cd van Screaming Jay Hawkins en vulde de koelkasten bij.

“Ik moet haar even bellen”, zei de man.

De vrouw stak een sigaret op en keek naar buiten. De man belde.

“Deborah, met mij. Nee, niet meteen ophangen nu, ik wil de kinderen het weekeinde zien.”

De man luisterde naar Deborah.

“Verdomme Deb, dat was niet de afspraak.”

Nerveus tikte de man met zijn vingers op tafel.

Screaming Jay schreeuwde *I put a spell on you* en het begon fiks te hopen buiten.

De vrouw dronk van haar witbier en keek quasi-nonchalant om zich heen.

De man klapte zijn mobieltje dicht. Deborah had opgehangen. De sfeer was om te snijden.

“En nu, vroeg de man? Wat moet ik doen, lieverd?”

“Misschien moet je eens vertellen dat je al maanden buiten de pot pist, dan vraagt ze de scheiding aan en kunnen wij verder met ons leven.”

Een vrouw van duidelijkheid. Pasklare oplossingen in barre situaties. Daar kon je mee thuiskomen. Hoewel in hun situatie misschien maar niet.

Deborah speelde nog een te grote rol in het leven van haar kersverse

lover. En dan die kinderen. Dat bracht altijd problemen met zich mee. Maar ja, ze was verliefd en hij woonde niet meer bij Deborah. Dat was al heel wat. Niet meer bij Deborah wonen als man zijnde.

“Ik zou de kinderen dit weekeinde meenemen naar de Efteling, verdomme.”

Hij wenkte de barman.

“Mag ik nog een biertje?”

Dat mocht.

“Bel haar dan nog een keertje, schat, en laten we dan uit eten gaan. Ik heb trek.” Deborah nam direct op. Hij liet haar praten.

Buiten stak een oude dame haar gebloemde paraplu op. Overal lagen plassen.

“Waarom wil je dan dat ik terug kom? Jij had het helemaal gehad!”

Screaming Jay Hawkins schreeuwde niet meer. Nu was er het zwoele en opzweepende *Oye Como Va* van Santana.

Ik bestelde een glas rode wijn bij de aardige, grijze barkeeper. Het was een goed uitzienende vent voor zijn leeftijd. Hij straalde iets prettigs uit: charmant, een lief gezicht. Ja, hij was leuk.

De vrouw was opgestaan en vroeg waar de toiletten waren.

“Beneden onder aan de trap”, zei de barman.

Ze keek niet blij.

“Luister Deb, ik wil mijn zoons zaterdag zien. Ik heb ze Langnek en Holle Bolle Gijs beloofd.”

Deb luisterde nog iets langer. Ze was kennelijk wat bedaad.

Beneden ging de deur van de wc weer open.

Ik nam een slok wijn. Het was bij vijven en in de kroeg werd het steeds drukker.

De bellende man liep langs mij heen, op zoek naar een rustiger plekje.

“Toe nou Deborah, geef me ze het weekeinde mee. Jezus, we hebben ze samen gemaakt!”

Deborah dacht even na.

“Luister, mijn batterij is bijna leeg, zaterdag tien uur bij jou?”

Hij zocht in zijn broekzak naar een pakje sigaretten.

Zijn vriendin sloeg haar armen om hem heen. Ze was uitgeplast en stak een sigaret voor hem op.

“Ruud, vier bier en een droge witte wijn”, riep een bebaarde man met tatoeages en legde zijn mobieltje op de bar.

Ruud, zo heette hij dus, de barman van *café de Bron*.

“Okay Deb, ik ben er zaterdag. Dank je lieverd.”

Het mobieltje werd weer dicht geklapt. Kula Shaker dreunde door de tent *Hush, hush..I thought I heard you're calling my name now*.

De man liep naar zijn glas en dronk het in één keer leeg.

“Waarom noem je haar lieverd?” riep de vrouw luid en duidelijk.

De man pakte hun jassen.

“Zeg, ik heb wel vijftwintig jaar met haar samengewoond. Dat moet je begrijpen, we hebben kinderen samen. Wij kennen elkaar pas drie maanden.”

“Wanneer vertel je van ons? Ik ben toch niet zomaar een neukertje?” mekkerde de vrouw verder.

Misschien had hij toch beter bij Deborah kunnen blijven, dacht ik, en terwijl de twee betaald hadden en harrewarrend naar buiten liepen, bestelde ik een tweede glas wijn bij Ruud, die even daarvoor *Let's stay together* van Al Green had opgezet.

Swingers

Die eerste nacht was zo romantisch geweest. Een hotel aan zee op La Palma.

Het hotel was groots en luxe. Een soort verloren paleis in een fantastisch paradijs. In de lobby spoot een grote fontein en overal stonden palmbomen. Marije fluisterde in zijn oor hoe veel ze van hem hield. Bijna drie jaar samen en drie jaar zo goed.

Ze kusten elkaar en keken naar de sterrenhemel. Meer niet. Waarom was dat niet genoeg geweest? Waarom was hij zo'n lul geweest door haar te stimuleren? Hij kende haar zo goed. Wist hoe gevoelig ze was, ondanks haar hoge seksdrive. Aan het einde van die week ontmoetten Marije en Ruben een ander stel. Hij heette Jur, zij Liesbeth. Jur was een beetje het type jaren zeventig pooier. Bakkebaarden, snor. Broek met wijd uitlopende pijpen. Suède giletje. Vlotte babbel.

Liesbeth was een wilde huisvrouw die zonder blikken of blozen meteen vertelde dat als de kinderen naar school waren, zij en Jur geile spelletjes in huis speelden. En ja, ze waren swingers. Marije had nog naïef geroepen dat ook zij graag naar dance-party's ging en dan helemaal uit haar dak kon gaan op de muziek. Maar al heel snel begreep ze dat deze swingers niet echt uit hun dak gingen op goeie funk maar meer op goeie fuck. Ruben had haar nog even een zoen op haar voorhoofd gegeven en zachtjes gezegd hoe vreselijk lief hij haar toch vond. Nu knalde Ruben zijn kop nog een keer tegen de muur, schonk zichzelf een vierde glas Jameson in en vond zich zelf werkelijk de grootste lul op aarde.

“Wat zijn jullie mooie mensen!” vond Liesbeth

Die nacht waren ze met Jur en Liesbeth naar het strand gelopen.

“Aaah, dit hotel ademt seks uit.” zei Liesbeth. Ze droeg een lange roze, halfdoorzichtige jurk. Dat was het. Ze was mooi maar Ruben zou niet op een vrouw als Liesbeth vallen. Te aanwezig en te wild.

Hij hield van zijn Marije. Waarom waren ze dan toch naar het kleine strandje gegaan? Jur zorgde voor de drank en Liesbeth trok aan een klein jointje.

Marije pakte de hand van Ruben en vroeg of alles goed was, en of ze niet beter naar de kamer terugkonden samen?

Ruben had gelachen en een grap met Jur gemaakt over vrouwen die altijd op safe spelen. Dat was ook al belachelijk geweest. Marije was alles voor hem. Lief, intelligent, mooi en een vamp tussen de lakens. Ze kon makkelijk drie keer achter elkaar komen. Hij kende elk plekje van haar lichaam.

Waarom had hij dat gezegd? Waarom had hij zich zo macho bij die halve pooier gedragen? Was het zijn eigen onzekerheid? De drank? Hij hoorde Marije steeds zeggen: “Kunnen we niet gewoon terug? Samen nog iets drinken en dan naar de kamer?” Ze dronken veel wijn. Moed indrinken? Doe je zoiets niet als je nuchter bent?

“Laten we gaan zwemmen.” had Liesbeth voorgesteld en stond al naakt in het maanlicht. Ze pakte Marijes hand en Marije zei nog dat ze geen bikini aan had. Toch deed ze haar rok en topje snel uit en verdween met Liesbeth richting zee. Hij had ook gezien hoe Liesbeth zijn vrouw zoende. Jur was inmiddels ook naakt. Voor Ruben zat er niets anders op om toch mee te doen aan dit spel. Enerzijds opwindend maar anderzijds voelde het niet helemaal goed. Wat schiet je er mee op om rond te neuken met anderen? Je kunt er niets van leren. Het is geil maar dat was seks met Marije op zich ook al. In zee zwom Jur naar Marije toe en kwam Liesbeth lachend op Ruben af. Ze wreef haar supergeile tieten tegen hem aan en een behoorlijke erectie kon niet uitblijven. Maar terwijl hij daar nu aan terugdacht gebeurde er niets. Nada. Het enige wat hij wilde was Marije terug.

Hij zag weer voor zich hoe Jur in de branding de billen van Marije strelde. Marije begon hem te zoenen. De alcohol had zijn werk ook gedaan. Ze boog voorover en nam zijn lul in haar mond. Ruben vond het niet eens echt heel opwindend maar was een watje als hij nu zou afhaken. Waarom doen we dit, had hij zich nog wel afgevraagd. Hun

relatie was juist zo goed. Ze gaven altijd af op dit soort zaken. Marije zat op het zand op haar knieën, haar hoofd rustend op haar armen. Ze liet zich nemen door Jur.

Ruben kon niet peilen hoe ze zich voelde. Daar had hij de tijd ook niet voor. Liesbeth was hem ritmisch aan het pijpen terwijl ze kreunend met zichzelf bezig was. Ze viel achterover op het strand en smeekte bijna om geneukt te worden. “Alsjeblieft, alsjeblieft.” Ruben schoof naar binnen. Terwijl hij met haar bezig was zag hij dat Marije nu bovenop Jur zat. Met een hand steunde ze nonchalant op het strand.

Het had zo’n romantische avond kunnen zijn, bedacht hij nu. In het licht van de sterren zag hij hoe Marije op het punt stond klaar te komen. Het steunen ging over in een lange gil.

Hij trok zich uit Liesbeth en spoot de volle laag naar buiten. Er kwam zoveel sperma uit dat er een restantje op haar wang kwam.

Liesbeth gierde van het lachen.

Ruben vond het toch al minder. Wat een dom wijf eigenlijk. Hij kreeg een onheilspellend gevoel over zich en liep naar Marije toe die zich aan het aankleden was. Ze keken elkaar even snel aan. Waarom zijn we hier Ruben? Marije hilde zachtjes. Waarom doen we dit? Liesbeth kwam met een fles wijn aan waggelen maar Ruben hield haar op afstand. Jezus, wat hadden ze in godsnaam gedaan. Samen liepen ze terug naar het hotel. Er zaten nog verliefde stelletjes bij het zwembad. Gewoon met een drankje gelukkig te zijn.

Marije hilde de hele nacht. De volgende dag vertrokken ze naar het vliegveld. Hun ogen zagen elkaar maar niets drong echt door. Waar was het vertrouwde gebleven? Waar was hun warmte gebleven?

Op Schiphol vertelde Marije dat ze tijd nodig had om bij te komen van alles en de dingen op een rij te zetten. Ze ging naar haar zus in Roermond. Ruben was eenzaam en voelde zich klote. Nooit, nooit zou hij zich meer inlaten met dit soort toestanden. Als Marije maar weer terug zou komen. Want liefde weegt niet op tegen lust en die lust blijkt vaak meer een last.